

Какви сте ви Енглези, такав сам ја Гледстон, рекао је крајем 19. века изнервирани председник Владе Краљевине Србије Никола Пашић посланицима у Народној скупштини након примедби да његови потези не могу да се пореде са политиком тадашњег британског премијера. Ових дана слично би могли да реагују лидери две највеће странке у РС, Милорад Додик и Младен Босић, на повремене добронамерне, али узалудне позиве да се у Српској формира тзв. велика коалиција, попут тандема демохришћана и социјалдемократа који управља Немачком.

Уместо имитирања Ангеле Меркел и Зигмара Габријела, шефови овдашњих водећих партија острашћеној публици, не баш претерано сличној германским дисциплинованим масама, нуде самоуверено солирање. То подразумева специфично тумачење модела заједничке владавине, актуелног у Берлину, јер су главне опције у РС заинтересоване тек да конкурентима преотму део парламентарца и ојачају планирану самосталну већину. Значи, од озбиљне приче са партнерством СНСД-а и СДС-а које је у одређеном периоду солидно функционисало, бар у Сарајеву, када то није било могуће у Бањалуци, Српска је стигла до тога да "велика коалиција" карикатурално егзистира само у посланичком клубу Социјалистичке партије, пошто ће у њиховим клупама седети и један Шешељев радикал!?

У сваком случају, формирању нове власти у РС тренутно је ближи блок СНСД-СП-ДНС него Савез за промене, мада до самог финиша не треба одбацити минималну могућност преокрета. Имајући у виду релативно изједначен однос снага у НСРС, до тог циља најлакше се стиже у случају одлуке ДНС-а да не прихвати оно што им нуди "старији брат", са којим су били под истим кровом у протеклих осам година. Није искључен ни супротан сценарио - да СНСД задржи на окупу трио владајућих странака из претходна два мандата, али и да га прошири једном партијом из СЗП-а, при чему се ПДП најчешће апострофира као кандидат за повратак у старо јато, у којем су били од 2006. до 2009.

Уколико изостану овакве промене дресова, нека је Српској бог на помоћи, пошто не би било никакво изненађење да у РС остане статус кво, са СНСД-ом у језгру власти, а да на нивоу БиХ бошњачке и хрватске странке за партнера узму СДС. То гарантује српско-српску конфронтацију, мада главна опозициона партија из РС са оправданим разлогом може да се позове на податак да је истом штеточинству прибегао и СНСД пре више од једне деценије, пактирајући са некадашњом Алијансом за промене у ФБиХ и саботирајући у заједничким институцијама ентитетску власт СДС-а и ПДП-а. Међутим, таква врста асиметричности погубна је у оба случаја. Циничним језиком којим је УЕФА јуче "разрешила" Гордијев чвор прекинуте утакмице Србија - Албанија, ради се о - победама без бодова.

(Саша Бижић - Пресс РС)